

POSTANOWIENIE

31 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 31 października 2025 r. w Warszawie
zażalenia L.G.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z 26 maja 2025 r., I ACa 22/24,

w sprawie z powództwa L.G.

przeciwko Skarbowi Państwa-Prezydentowi [...] i K. spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością w W.

o ochronę dóbr osobistych, zadośćuczynienie i odszkodowanie,

**uchyla zaskarżone postanowienie pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego
w orzeczeniu kończącym postępowanie kasacyjne wywołane
skargą kasacyjną.**

[M.O.]

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 26 maja 2025 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie w sprawie z powództwa L.G. przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezydenta [...] oraz przeciwko K. sp. z o.o. w W. o ochronę dóbr osobistych, zadośćuczynienie i odszkodowania, na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 8 października 2024 r., odrzucił skargę kasacyjną w zakresie wszystkich roszczeń majątkowych.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Apelacyjny wskazał, że w zakresie dochodzonych przez powoda roszczeń majątkowych skarga kasacyjna jest niedopuszczalna z uwagi na to, że wartość przedmiotu zaskarżenia, którą należy określić odrębnie w stosunku do obu pozwanych, jest niższa niż 50 000 zł.

Powód wniósł zażalenie na postanowienie Sądu drugiej instancji o częściowym odrzuceniu skargi kasacyjnej, formułując w zażaleniu zarzut naruszenia art. 398² § 1 k.p.c. poprzez błędne odrzucenie skargi kasacyjnej w zakresie roszczeń majątkowych, podczas gdy roszczenia te są dochodzone i, w konsekwencji, zaskarżone skargą kasacyjną łącznie z roszczeniami niemajątkowymi i wynikają z tych roszczeń niemajątkowych, a zatem kwotowe ograniczenia dopuszczalności skargi kasacyjnej nie mają do wniesionej przez powoda skargi zastosowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się zasadne, co skutkowało uchyleniem zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia skarga kasacyjna przysługuje także w sprawach o odszkodowanie z tytułu wyrządzenia szkody przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem.

Na tle tego przepisu przyjmuje się, że w sytuacji, w której orzeczeniem zaskarżonym skargą kasacyjną rozstrzygnięto o roszczeniach majątkowych oraz niemajątkowych z tytułu naruszenia dóbr osobistych, ograniczenia wynikającego z art. 398² § 1 k.p.c. w zakresie dopuszczalności skargi kasacyjnej w takich sprawach nie stosuje się (J. Paszkowski [w:] T. Szanciło (red.), *Kodeks*

*postępowania cywilnego. Komentarz. Art. 1–458*¹⁶. Tom I, Legalis 2023, komentarz do art. 398², nb. 2).

W niniejszej sprawie występuje taka właśnie sytuacja. Powód od obu pozwanych dochodzi zarówno roszczeń niemajątkowych, jak i majątkowych. W zakresie roszczeń niemajątkowych Sąd *ad quem* rozstrzygnął co do pkt. I i II wyroku Sądu pierwszej instancji i w tym zakresie orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Lublinie zostało także zaskarżone skargą kasacyjną. W konsekwencji ograniczenie *ratione valoris* z art. 398² § 1 k.p.c. nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu i skarga kasacyjna wniesiona przez powoda jest dopuszczalna co do wszystkich objętych nią rozstrzygnięć zawartych w wyroku Sądu drugiej instancji.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.

SSN Kamil Zaradkiewicz

[M.O.]

[a.ł]